

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/373/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812203193
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812203193.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa Z., so sídlom W. X, A., IČO XX XXX XXX, zastúpený C., so sídlom W. X, A., IČO XX XXX XXX proti odporcovi K. W., bytom T. R. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu D., so sídlom N. X, W., IČO XX XXX XXX, zastúpeného Q.. P. E., advokátom, so sídlom Q. X/P., R., o zaplatenie 2.185,44 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, č.k. 8Ro/58/2012-60 zo dňa 05. februára 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd konanie zastavil, rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi a uložil mu povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 98,92 Eur. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia 2.185,44 Eur s príslušenstvom. Dňa 03.10.2012 oznámil právny zástupca vedľajšieho účastníka vstup do konania na stranu odporcu. Vedľajší účastník podal dňa 16.11.2012 vyjadrenie a vyčíslil si trovy konania. Právny zástupca navrhovateľa v písomnom podaní, doručenom súdu dňa 27.11.2012, vzal návrh na začatie konania späť a vyjadril sa k trovám konania vedľajšieho účastníka. Súds s poukazom na ust. § 96 ods. 1 O.s.p. konanie zastavil. Keďže súd konanie zastavil pre späťvzatie návrhu navrhovateľom pred prvým pojednávaním, rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi podľa § 11 ods. 3, 4, 6 zákona o súdnych poplatkoch. Vedľajší účastník si prostredníctvom právneho zástupcu vyčíslil vo vyjadrení trovy konania, a to trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom a vyjadrenie z 15.11.2012, spolu 197,84 Eur. Súds citoval § 146 ods. 1 písm. c) a § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. Dospel k záveru, že v danom prípade navrhovateľ zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, a preto je povinný nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. Zavinenie na strane navrhovateľa spočíva v tom, že vzal návrh na začatie konania späť bez uvedenia dôvodu, avšak po oznámení o vstupe vedľajšieho účastníka, nie pre správanie odporcu. Navrhovateľ namietal prípadné priznanie trov konania vedľajšiemu účastníkovi, nakoľko mu podľa jeho názoru žiadne nevznikli a spochybnil i nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom. Súds mal za to, že navrhovateľ v tejto veci podával návrh na začatie konania, ktorým si uplatňoval premlčanú pohľadávku, s vedomím rizika procesného neúspechu v prípade vzniesenia námietky premlčania. Vedľajší účastník teda riadne a účelne bránil práva odporcu. Súds považoval za dôvodnú námietku navrhovateľa ohľadom nepriznania náhrady trov právneho zastúpenia za úkon právnej služby - príprava a prevzatie právneho zastúpenia, z dôvodu, že u právneho zástupcu vedľajšieho účastníka k skutočnému naplneniu zmyslu tohto úkonu právnej služby nedošlo. Súds preto tento úkon právnej služby vedľajšiemu účastníkovi ako trovy právneho zastúpenia nepriznal. Právnenmu zástupcovi vedľajšieho účastníka priznal náhradu trov za úkon právnej služby - vyjadrenie z 15.11.2012 (písomné podanie na súds) odmena podľa § 14

ods. 1 písm. a) vyhlášky vo výške 91,29 Eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,63 Eur. Celkom trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka predstavovali 98,92 Eur.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby krajský súd uznesenie okresného súdu zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Navrhovateľ zastával názor, že združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť z podstaty svojej existencie schopné samé poskytnúť právnu pomoc v spotrebiteľských sporoch. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co 26/2012 a sp. zn. 3Cob 259/2011, ktorý v obdobných prípadoch vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nepriznal. Citoval z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej veci. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí, sp. zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/ 91/2012. V zmysle uvedeného zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Súd by nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nevhodné.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov zastaveného konania vedľajšiemu účastníkovi. Uznesenie okresného súdu nebolo napadnuté účastníkmi vo výroku o zastavení konania, ani o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi. V tejto časti uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť, a preto krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti nepreskúmal (§ 206 O.s.p.).

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. Pokiaľ výsledok konania nie je rozhodujúci pre náhradu trov konania, o náhrade trov konania sa rozhoduje podľa ust. § 146 O.s.p.

V zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Ustanovenie odseku 2 tohto zákonného ustanovenia upravuje rozhodovanie o náhrade trov v prípade zastavenia konania v dôsledku späťvzatie návrhu. Podľa prvej vety tohto zákonného ustanovenia má povinnosť nahradiť trovy konania ten, kto zaviniel, že konanie muselo byť zastavené. Toto zavinenie je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nakoľko nárok na náhradu trov konania je nárokom, ktorý má oporu v ustanoveniach procesného práva, a preto o otázke, či účastník konania zaviniel, že konanie muselo byť zastavené, je z pohľadu relevancie významný iba procesný výsledok. Za predpokladu, že k späťvzatiu návrhu, ktorý bol podaný dôvodne, došlo pre správanie sa odporcu, je povinný hradiť náklady konania odporcu (§ 146 ods. 2 druhá veta O.s.p.).

Z obsahu spisu v danej veci vyplýva, že navrhovateľ zobral návrh na začatie konania späť a späťvzatím návrhu zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť. Dôvodne potom okresný súd rozhodoval o povinnosti navrhovateľa nahradiť trovy konania podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. Odvolací súd k odvolaniu navrhovateľa, ktorý sa nestotožnil s jeho povinnosťou zaplatiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi, uvádza, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania podľa citovaného zákonného ustanovenia ako rovnocennému účastníkovi konania, pretože sa jednalo o konanie, do ktorého vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa (odporcu), čím mu v prípade úspechu, resp. v tomto konaní v dôsledku jeho zastavenia pre späťvzatie návrhu navrhovateľom nemožno uprieť právo na náhradu trov konania, keďže bol zastúpený právnym zástupcom. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil a vo veci podal vyjadrenie (zo dňa 15.11.2012, č.l. 54), v ktorom vzniesol námietku premlčania, a preto niet dôvodu na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi.

Súd prvého stupňa preto správne uložil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia.

Vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považuje za účelne vynaložené. Samotná skutočnosť, či sa vedľajší účastník dá v konaní zastúpiť, je na voľbe samotného vedľajšieho účastníka. Toto jeho právo je dané aj Ústavou Slovenskej republiky, článok 47 ods. 2.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý by mal v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak žiadne trovy odvolacieho konania mu nevznikli, preto mu náhrada nebola priznaná.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.